

ІНТЕГРАЦІЯ ЯК НАЙВАЖЛИВІШИЙ ШЛЯХ ДО ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ

Бурячківський Е. С., Литвиненко М. В., Нарбутова Т. Є.

Одеський національний медичний університет

Вступ. Головним напрямком у вдосконаленні вищої освіти сьогодні є розвиток клінічного мислення студента і це завдання не може бути вирішене одним лише нагнітанням знань.

Реформа системи вищої освіти активізує дослідження питань, пов'язаних з підвищенням якості освіти, стимулює пошук оптимальних педагогічних технологій, що дозволяють забезпечити їх реалізацію на практиці. У світлі цього на передній план виходить міждисциплінарна інтеграція, що надає викладачам реальну можливість об'єднати цілі, принципи та зміст взаємопов'язаних навчальних дисциплін [3].

В процесі організації освітнього простору ВНЗ міждисциплінарна інтеграція дозволить створити умови: по-перше, для формування у студентів професійних компетенцій, які відповідають вимогам, що пред'являються до сучасного фахівця, а по-друге, взаємозв'язку знань, одержуваних в процесі освоєння різних дисциплін, передбачених навчальним планом [1].

Таким чином, інтеграція може виступати як метою, так і засобом навчання. Дуже важливо не підмінити процес інтеграції механічним об'єднанням, так як він вимагає зміни первинних елементів з метою створення цілісного новоутворення. Підсумком інтеграції повинен стати процес навчання, що забезпечує єдність знання на змістовному, структурному та методичному рівнях [2].

Основна частина. Інтеграція навчального процесу у студентів-медиків висуває важливу вимогу – всі немедичні предмети «зарядити духом медицини», а теоретичні – клінічною цілеспрямованістю. Тому впровадження інтегрування в педагогічний процес медичного ВНЗ передбачає деяку послідовність дій.

На наш погляд, основними напрямками інтеграції повинні стати наступні:

– проблеми біохімії та біофізики на рівні молекулярної біології як у фізіологічному, так і в патологічному аспекті;

– побудова викладання питань біології та морфологічних наук таким чином, щоб утворювалась можливість сприймати єдність функцій і структури на рівні клітини, органу, цілісного організму;

– питання фізіології та патології з ціллю вивчення взаємодії органів та систем, а також механізмів їх регуляції;

– питання взаємодії організму та середовища: людина-біологічне середовище-соціальне середовище;

– закономірності фізичних та хімічних процесів і їх взаємозв'язок з клінічними аспектами – діагностичними, лікувальними та профілактичними;

– питання клінічної та позаклінічної підготовки студентів, пов'язані з вивченням психологічних, соціальних, юридичних, філософських аспектів.

Перші п'ять напрямків пов'язані з розвитком інтелектуальної сфери діяльності лікаря, ціллю останнього, головним чином, є розвиток його емоційної сфери.

Важливо також, щоб з перших кроків навчання студентам давали зрозуміти та відчутти практичну значимість кожного предмету, що вивчається та тим чи іншим чином працює на модель спеціаліста [3]. Повідомлення всякого знання, відпрацювання навичок на кафедрі повинні бути розглянуті з позиції майбутньої практичної роботи.

Висновки. Узагальнюючи можливості і задачі інтеграції в педагогічному процесі медичного ВНЗ, можна стверджувати, що в медичному виші з першого до останнього курсу всі теоретичні та клінічні кафедри на основі інтеграції можуть і повинні спільно вирішувати задачу підготовки спеціалістів – лікарів, що володіють всією системою наукових знань.

Література.

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології / І. М. Дичківська. – К.: Академвидав, 2004. – 351 с.

2. Рослякова Е. М. Інтеграція в модульному преподаванні / Е. М. Рослякова, А. Г. Бисерова, Н. С. Байжанова // Міжнародний журнал експериментального образования. – 2015. – № 3-3. – С. 327-328

3. Бурячківський Е. С. Деякі питання майбутнього бачення імплементації Закону України «Про вищу освіту» / Е. С. Бурячківський, М. В. Литвиненко // Матеріали Всеукраїнської навчально-наукової конференції з міжнародною участю «Реалізація Закону України «Про вищу освіту» у вищій медичній та фармацевтичній освіті України», присвяченої пам'яті ректора, члена-кореспондента НАМН України, професора Леоніда Якимовича Ковальчука (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою конференц-зв'язку) 21-22 травня 2015 р.; Тернопіль. – Тернопіль, 2015. – С. 140-141.

ПЕРЕДОВИЙ ДОСВІД НІІГАТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ ФАРМАЦІЇ ТА ПРИКЛАДНИХ НАУК ПРО ЖИТТЯ (ЯПОНІЯ) ЯК ПРИКЛАД НАУКОВОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

Варинський Б. О., Каплаушенко А. Г.

Запорізький державний медичний університет, кафедра фізколоїдної хімії

Японія є країною із передовими технологіями та з високим добробутом. Згідно даним Організації економічного співробітництва та розвитку Японія за рівнем освіти займає шосте місце серед 34 найбільш розвинених країн світу [1]. Також високі показники доходу, особистої безпеки японських громадян. Коли ми говоримо про товари

японського виробництва зазвичай ми маємо на увазі еталонну якість. Варинський Б.А. пройшов однорічне стажування (2010-2011 рік) в Ніігатському університеті фармації та прикладних наук про життя (Японії) [2]. Раніше було наведено важливі аспекти японської фармацевтичної освіти, а також розглянуто навчальний план фармацевтич-